

N:o 113.

Af Herr Pehr Benjaminsson: Om upphäfvande af Kongl. förordningen den 21 December 1857 om egors fredande mot skada af annans hemdjur m. m. i hvad den rör stängselvitsord.

Då 24 kapitlet Strafflagen af den 16 Mars 1864 stadgar ansvar för den, som med uppsåt olofligen släpper kreatur på andras egor, och för den, som genom försummelse i den vård om egna eller andras kreatur, honom åligger, vållar att kreatur olofligen på annans egor inkommer, så synes mig nu Kongl. Maj:ts nådiga förordning om egors fredande emot skada af annans hemdjur samt om stängselkyldighet af den 21 December 1857 vara öfverflödig i afseende på stängsel, enär det ansvar för vården om egna eller andras kreatur, som finnes bestämdt i Strafflagen, tvingar rågrannarne att autingen valla sina kreatur eller uppföra hägnad sig emellan, såvida de båda å sina egor beta kreatur, eller någon af dem betar kreatur. Men så länge stängselvitsordet enligt nuvarande stängsellag kvarstår, äro de som i egoskilnad hvarandra möta, såvida egor äro skilda genom rågång eller genom skifte som fastställdt är eller laga kraft vunnit, skyldige att deltaga i uppförande af hägnad, om så yrkas, oaktadt den ene rågrannen icke å sina egor betar några kreatur eller har den ringaste nytta af stängslet. För den skull vågar jag föreslå,

att Riksdagen måtte besluta, att Kongl. Maj:ts nådiga förordning om egors fredande emot skada af annans hemdjur samt om stängselkyldighet af den 21 December 1857 måtte i de delar som den afser stängselvitsord upphävas.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1877.

Pehr Benjaminsson.